

17745

891.99

U-28

891.542-1

4-29

109

ИЗДАНИЕ

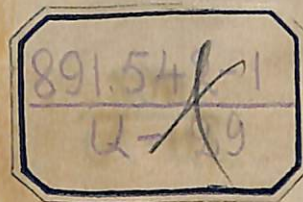
„ИСТОРИЯ“ БУДУЩЕГО

06 DEC 2010

30 MAY 2005

391.93
4-28

ՊՐՈԼԵՏԱՐՆԵՐ ԲՈԼՈՐ ՅԵՐԿՐՆԵՐԻ, ՄԻԱՅԵԲ.

(12 Surgas)

1001
109

ԱԼԱԶԱՆ

„ՈՐԻՈՐԴ“ ՈՅԼԳԱ

109

109

1925 թ.

ՅԵՐԵՎԱՆ

0705 330 00

17745

0705 10 -

ԿՈՄՅԵՐԻՏԱԿԱՆ ՄԻՐՈՎ

Պրոգնոզ

հայկ.

ՄԱՐՈՅԻՆ

հայկ.

Ի Ն 2 Ա Ն Ի Ց

Դրամագր. № 2100. Տպ. Տրեստի 11 Տպարան. պատ. № 3054 Տիպոգ 1000

«ՈՐԻՈՐԴ» ՈՅԼԳԱ

I

Որերը—
գլխավանդ ու շոյանք,
որերը—
անուշ նիրվանա.
շաքարի պես քաղցր որերը—
հիշում ես,
զընացին,
եւ չեկան:

Որերը —
վեր գիտեյին քեզ բերել —
գուրգուրանք,
արեւոյմ,
ու «սեր»,
և վստիկ աստղեաներ փառքի

վորոնք գիտեյին շահտանում—
մերկությունը քո—
լիզել:

* * *

Իսկ ինձ—
որերն այն—
խաղաղան,
որերը—
յերկաթե ապտակ,
քեզ համբույր ձոնող որերը—
ինձ համար մահու գերեզման:

Որերը—
«սերըդ» խնկարկող,
որերը—
շահերիդ գիտակ,
որերը—
վոր գիտեյին բերել
շվայտանք քեզ ամեն տեսակ.—
իմ կոկորդ կտրող սրբերին—
որերն այն—
յուզոտ հեսան:

Որերը—
քեզ համար—
հարսանիք,
ինձ համար—
մահ
ու մահերգ,
քեզ համար—
ցոփություն հաճելի,
ինձ—
տանջանք,
արնոտում
ու վերք:

Հիշում ես
որերումն այդ—
վայելքիդ կառքին հսկա,
ինձ լրծած—
յերբ քըշում եյին,
իմ ուժին ամուր նստած,
հեշտանքով դու շոյվում եյիր:

Քեզ «սիրող» տապեալի մորակ,
յերբ իջներ կտրացած մեջքիս,—

գլխեյիւր աներես ժպտանլ,
ու փարվել նըրան լաիրշ:

II

«Որիորդ» Ո՛յլգա,
որերն այն—
քեզ կառովի պես շոյող—
զընացին անգարծ,
չըկան ել հիմա նըանք,
չըկան և գանգերը ծեր—
մերկությանդ փառքը ծընդադրող:

* *

Հիմա—
յես եմ գեմըդ հաղթական,
տեսնում ես.
ուրիշ հազարներն ինձ պես,—
վոր կյանքն ենք կերտում մեր բազկով,
վոր կերտել ենք յերեկ,
(հիշում ես—
յերբ շանտանում դու շոյվում էիր),
կերտում ենք այսօր,
կերտելու յենք և վաղը:

Հիմա—
«Որիորդ» Ո՛յլգա,
յերբ, նրանք զընացին,
եւ չեկան,
եւ չըկան քեզ համար:
Յերբ կյանքը—
թըքել ե նրանց,
յերբ կյանքը—
ինձ ե ծիծաղում.—
դու ել—
ծիծաղուն,
յեկե՛ր, դեմս ես կանգնել,
նորից ներկել ես այսերըդ,
շուրթերդ,
ցըցել ես կուրծքդ խայտացո՛ղ,
«սեր տածող» աչքերդ—
հառել ես,
մոռցել ես կարծես յերեկդ,
հիշըդ,
ու ասում—
«Ա՛ռ,
«զընի՛ր,
«գըրկի՛ր ինձ»:

Հայ, հույ,

«որիորդ» Ո՛րդա—
սխալվել ես,
իմ սըրտում—
քեզ համար տեղ չկա՛ւ։

III

Տեսնում ես,
դեմըդ—
յեռանդից յեռացող սրտով կոմյերիտ աղջիկը,
նա—
վոր կուսն ե խփում ինձ հետ,
վոր վարում ե ինձ հետ հերկը,
նա—
վորի այտերը—
ներկ չունեն,
ծամված չեն,
ծախու չեն,
վորի շուրթերը—
քամված չեն,
ու մարմինը մերկ—
յերբեք հրապարակ բերված չե,
վողջակեզ դառնալու—
դրամի,
կըրքի,
գլինո՛ւ։

Ահա, նրան եմ յես սիրում։

* * *

Նրա հետ—
մենք կերտում ենք կյանքը,
նրա հետ—
տանում ենք դրոշմ ԿՅՆՄ-ի,
նրա հետ—
որերն ենք վարում։
Գարուն ե դեռ կյանքը մեր,
դեռ կյանքը—
առավոտ արևառ։
Իսկ վաղը—
կեսորի լույսերի հեղեղում,
կառուցվող որերում հաղթական,—
հասունցած զինվորներ կոմկուսի,
մեր ուսին կանենք կյանքը,
ծանրությունը նրա վողջ,
անհողդողդ կը տանենք առանջ։

Իսկ դու—
«որիորդ» Ո՛րդա,
կը մնաս մեր ճամբին—

վոնց փոշոտ,
մոռացված մի քար:

IV

«Որիորդ» Ո՛յլգա —
ուզում ես, շորորս գեռ,
որորս —
բուրմունք խնկելով,
գեռ ներկիր կաշիդ ծախու
ու սպասիր —
գուցե յետ գան, որերը քարթու:

Սակայն —
որերն այն փաղաքշող, —
եւ չէն գա,
եւ «սեր» չէն բերի,
շաքար չէն բերի,
շոկոլադ չէն բերի,
եւ շոյանք ու սուփանք չէն բերի —
բեզ:

*
* *

Դըժվար —

եւ իմ քրթալնքով, —
դու ներկես կաշիդ փափուկ,
դըժվար թե խափես դու ինձ —
աչքերիդ փայլով ծախու:

Դըժվար թե մեկը մեզնից, —
շուրթերիդ թույնը ըմպի,
դըժվար թե, ներկած այտերիդ —
կոշտացած մի շրթունք հըպի:

Դըժվար,
եւ լինես «ուրախ»
ծիծաղուն,
ինչպես յերեկ,
դըժվար եւ որերը կորած,
հետ դառնան
ու քեզ զըտնեն:

Դըժվար —
եւ լինի խոնճույք,
ճոխության լեցուն սեղան, —
ուր հորդեն —

«սե՛րն»

ու գինին,

և հազար պսակներ տեղան—

մեռնող փառքիդ բազինին:

V

Հը—

ժռայլվեցի՛ր,

Ո՛յլգա,

զըժվա՛ր և քեզ,

Հ՞ե,

խսկ ի՛նձ—

հե՛շտ,

հաճելի:

Հե՛շտ—

ինչպես քեզ,

յերբ յերեկ—

արնիս մեջ,—

քրտինքիս զընով,

տանջանքիս զընով,—

դու զընվում էյիր:

Այնպես հեշտ:

Vi

«Որիորդ» Ո՛յլգա,

այսպես են որերը հիմա,

որերը—

քեզ խոթի,

«թըշնամի»:

* *

Ո՛յլգա,

պարտված Ո՛յլգա,

յեթե ուզում ես ապրել դեռ,

լինել ուրախ,

ու սիրվել դեռ,—

ան,

կապույտ շապիկը քեզ

հազիր,

մըտիք բանակը մեր

ու բանիր:

Թե՛ չե՛,
 Թե՛ չըզանս,
 չը բանես մեզ հետ,
 մեզ մոտ,
 կոշտ վրձինովն աշխատանքի —
 չը ներկես աշտերը քրտինքով.
 Խույս տա —
 մըրից,
 հըրից,
 (նորից հին որերիդ սպասես) —
 Թըշվան,
 կը մեռնես մենակ
 ու անոգ
 և մի թե իսկ չի լինի —
 դազադըդ տանող: —

Ոյլդա!

1925 թ. փետրվար

ԱՅ ՊՐՈԼԵՏԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԿՈՎԿԱՍՈՒՄ

== Լ Ո Ւ Յ Ս Ե Ն Տ Ե Ս Ե Լ ==

«ԿՈՐԶԻ ՊԱՏԵՐԱԶՍԸ»

Ժողովածու

(Յերևան)

ՀԱԿՈՐ ՀԱԿՈՐՅԱՆ

«ՀԵՂԱՓՈԽՈՒԹՅԱՆ ԲԵՄ»

(Թիֆլիս)

«ՄՈՒՐՔ»

Ս.մագիր. № 1, 2, 3, 4, 5.

(Յերևան)

«ԴԱՐԲՆՈՑ»

Ս.մագիր. № 1, 2, 3, 4, 5, 6.

(Թիֆլիս)

«ԴԻՐՔԵՐՈՒՄ»

Յերեւան. № 1, 2, 3, 4, 5.

(Թիֆլիս)

ԱԶԱՏ ՎՇՏՈՒՆԻ

«Neo Orientalia»

(Յերևան)

ԱՆՁԱՆ

«ԱՅԻԱՏԱՆՔԱՅԻՆ»

(Յերևան)

ՀԱԿՈՐ ՀԱԿՈՐՅԱՆ

„ԲԱՅԼՇԵՎԻԿ Ե ՇԻՐԿԱՆԱԼԸ“

(Թիֆլիս)

ԱՆՁԱՆ

«ՀՐԱԲԽԱՊՈՒԶԻԱ»

(Յերևան)

Գ. ՎԱՆԱՆԴԵՅԻ

«ԱՐԵԳԱԿԸ ԽԱԶԱՓԱՅՏԻՆ»

(Յերևան)

ԱԶԱՏ ՎՇՏՈՒՆԻ

„ՀՈՒՋԱՆՔՈՋԱՆԳ“

(Հին/նոր/ան)

ԱՐԱԶԻ

„ՊԱՏՄՎԾԱՔՆԵՐ“

(Թիֆլիս)

ԱՆՁԱՆ

„ՈՐԻՈՐԴ ՈՅԼԳԱ“

(Յերևան)

ԳԵՎՈՐԳ ԳՐԻԳ

«ՅԵՐԿԱԹԻ ՅԵՐԳԸ»

(Թիֆլիս)

ԱՆՁԱՆ

«ՏԱՐԻՆԵՐԻ ԽԱՂԸ»

(Յերևան)

Ա. ՎԱՐԴԱՆՅԱՆ

Ա. ՎԱՐԴԱՆՅԱՆ

«ԳՈՐԾԱԴՈՒԼ»

(Յերեկան)

ՀԱԿՈՐ ՀԱԿՈՐՅԱՆ

«ԿԱՐՄԻՐ ԱՆԻՔ»

(Թիֆլիս)

ՇԱԽ-ԲՈՆԻ

«ՆԱԽԻՐԻ ԳՈՒԶԱ»

(Թիֆլիս)

== Լ Ո Ւ Յ Ս Կ Ը Տ Ե Ս Ն Ե Ն ==

„ՎԻՃԿԱ“

Ամսագիր № 1.

(Քաղս)

„ԳՐԱԿԱՆ ՏԵՏՐ“

Ամսագիր № 1.

(Յերեկան)

ՀԱԿՈՐ ՀԱԿՈՐՅԱՆ

„ՎՈՒԽՈՎԱՏՐՈՅ“

(Թիֆլիս)

ԱՆԱԶԱՆ - Ն. ԴԱԲԱՂՅԱՆ

«ԿՈՄՅԵՐԻՏՈՒՅԻ»

(Յերեկան)

Ե. ԴԱՆՉՈ

«ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ԱՅԼԲՈՄ»

(Յերեկան)

ՍԻՐԱՍ

„ՅԵՐԲ ԱՐԵՎԸ ԾԱԳՈՒՄ Ե“

(Յերեկան)

ՇԱԽ-ԲՈՆԻ

„ԿԱՐՄԻՐ «ԶԱՂԱՔ» ՇՐՋԱՆՈՒԼԻԿԸ“

(Թիֆլիս)

Ն. ԶԱՐՅԱՆ

„ԶՐԱՆՑՔԻ ԿԱՊՈՒՅՑ ՅԵՐԿՐՈՒՄ“

(Յերեկան)

ԱՐԱԲՍ

«ԳՅՈՒՂԸ»

(Յերեկան)

ՆՈՐԱՅՐ ԴԱԲԱՂՅԱՆ

«ՆՈՐ ՊՐՈՄԵԹԵՅ»

(Յերեկան)

Ա. ՎԱՐԴԱՆՅԱՆ

«ՆԱԽՈՐՅԱԿԸ»

(Յերեկան)

80
62-

Հասցի մկառն ու փոստգրությունը

Ե. ԴԱՆՉՈՅԻ

ԳԻՆԸ 10 ԿՈՊ.

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0328308

